

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

www.lachairoi.org

Nr. 145

De doop in Johannes en Handelingen

Nu zullen het onderzoek voortzetten van alle plaatsen waar 'doop' voorkomt in het Evangelie naar Johannes. We moeten steeds Gods bedoeling met het schrijven van dit boek in gedachten houden: 'opdat gij gelooft, dat Jezus is de Christus, de Zoon van God, en opdat gij, gelovende, het leven hebt in zijn naam' (Joh. 20:31).

Johannes 1:25,26. Alles wat we over de doop in deze verzen kunnen vinden, is dat de Joodse overheid in Jeruzalem priesters en Levieten naar Johannes stuurde om hem vragen te stellen.

Johannes 1:28. Hier wordt ons verteld waar Johannes zijn taak verrichtte: een plaats die Bethabara (St.vert.) genoemd werd en bij de Jordaan lag. Er wordt in de geschiedenis van Gideon gesproken van een plaats die Beth-barah heette (Richt. 7:24). Als het om dezelfde plaats gaat was er ruimschoots voldoende water. In hete landen is het van essentieel belang dat er water voorhanden is op plaatsen waar veel mensen samenkomen.

Johannes 1:31. Dit gedeelte laat het Israëlitische karakter en doel van de doop van Johannes zien. Het ging er om dat Christus Zich zou openbaren aan Israël. De bediening van Johannes was een groot succes. Alle in Palestina wonende Israëlieten, van de leden van het machtige Sanhedrin tot de gewone arbeider, werden door de doopbediening van Johannes gedwongen tot aandacht en tot een beslissing.

Johannes 1:33. Jezus was, en zal altijd zijn, de voornaamste Doper. Hij vereenzelvigde de mensen met de Vader, Zichzelf en de Heilige Geest. Dit

is de vierde vermelding van vereenzelviging met de Heilige Geest en telkens komt daarin naar voren dat de Here Jezus Degene zal zijn die dat doet.

Johannes 3:22,23,26. Deze drie verzen zijn van belang omdat ze details vermelden over de persoonlijke geschiedenis van Johannes en de Here Jezus. Ze geven geen aanwijzingen over de praktijk of het doel van de doop. De door God opgedragen taak om de Israëlieten in te lijven in de groep Israëlieten die zich aan God overgegeven had, werd door de Heer en Zijn discipelen voortgezet in Judea. Johannes deed zijn werk in Enon, dicht bij Salem. Enon is *AINOON* in de Griekse tekst. Alle lexicons vertalen dat met bron. Er was geen tegenstelling tussen de bediening van de Heer en die van Johannes. Alles wat de Heer deed in Judea, deed Johannes in Enon.

Johannes 4:1,2. Als we denken aan het geweldige resultaat aan het begin van Johannes' bediening (Matt. 3:5; Marc. 1:5; Luc. 3:7-15), en we lezen hier dat Jezus meer discipelen maakte en doopte dan Johannes, dan vergissen we ons zeer wanneer we denken dat het volk van Palestina zowel Johannes als de Here Jezus afwees. Het staat geschreven en het is de waarheid: 'het merendeel van de schare hoorde Hem gaarne' (Marc. 12:37).

Johannes 10:40. Een historische aantekening die ons vertelt waar de Heer de laatste vier maanden van Zijn leven voor de kruisiging doorbracht.

Johannes 13:26. Het woord 'indopen is hier *BAPTŌ*. Het is een getuigenis tegen een ieder die beweert dat dopen altijd 'onderdompelen in water' betekent. Hier zegt het niets van een rituele doop. Het is eigenlijk zelfs zo dat alles wat we uit het Evangelie van Johannes over de doop kunnen leren is dat Johannes doopte omdat de Messias spoedig aan Israël geopenbaard zou kunnen worden.

Handelingen 1:5. Een herhaling en een bevestiging van de belofte die Johannes drie jaar eerder had gedaan. Slechts uitgesproken aan de elf discipelen die door Hem tot apostelen waren aangewezen. Zij zouden worden vereenzelvigd met, verenigd met en verbonden aan de Heilige Geest. Dit is de vijfde maal dat hierover in het Nieuwe Testament wordt gesproken. De boodschap blijft dezelfde. De Here Jezus zal ze vereenzelvigen met de Heilige Geest.

Handelingen 1:22. Een belangrijke tekst die ons laat zien dat de discipelen van de Here Jezus waren gedoopt door Johannes. Dit bereidde ze voor op het ontvangen van Hem.

Handelingen 2:38. Deze woorden waren gericht tot de 'mannen van Israël' (2:22) die beschuldigd werden van het kruisigen van Jezus van

Nazareth. Aangezien ik geen man van Israël ben en niets uit te staan heb met de kruisiging, kan ik de gedachte dat Petrus die woorden tot mij zou hebben gericht, niet aanvaarden. Ik vind in dit hoofdstuk veel buitengewone waarheden, maar ik zie niet dat Petrus hier een plan voor de verlossing van de heidenen (of Joden) uit de doeken deed voor de tegenwoordige bedeling der genade. De daar verzamelde mannen van Israël echter kregen op hun vraag precies te horen wat ze moesten doen. In de eerste plaats werd ze verteld dat ze zich moesten overgeven. Dit is wat het Griekse woord *METANOEO* betekent. Te allen tijde en onder alle omstandigheden moet overgave de eerste daad zijn in elke stap die de mens tot God wil maken. Als ze zich hadden overgegeven, moesten ze zich laten vereenzelvigen op (*EPI*) de naam van Jezus Christus. Het woord 'op' hier betekent dat ze zich moesten laten vereenzelvigen op basis van alles wat over Hem was geopenbaard, met name Zijn openbaring van Zichzelf. Het karakter van de aorist in *BAPTISTHENTO*, wijst op een voortgezette actie. 'Wees bezig met je te vereenzelvigen op de naam van Jezus Christus' zou de waarheid hier beter weergeven. Werkelijke vereenzelving is niet een zaak van een ogenblik. Het is iets dat continu aan de gang is en dat bij elke gelegenheid vernieuwd moet worden. De stappen die gezet moesten worden, overgave en vereenzelving, hadden een bepaald doel. Dit komt tot uitdrukking in het Griekse woord *EIS* (tot). Het doel was ze in een toestand te brengen waar vergeving een werkelijkheid zou worden. Overgave en vereenzelving brengen op zichzelf niemand vergeving van zonden. Van bloedstorting is in geen van beide sprake (Hebr. 9:22).

We vinden geen druppel water in **Handelingen 2:38**. Als er iemand is die hier een doopvont vol water in wil zien, kunnen we daar echter niet veel tegen beginnen (Hosea 4:17). Op grond van hun overgave, vereenzelving en vergeving van zonden werd hen de gave van de Heilige Geest beloofd.

Handelingen 2:41. Zij die de woorden van Petrus ter harte namen, lieten zich ogenblikkelijk vereenzelvigen met de Here Jezus Christus en op die manier werden op die dag ongeveer drieduizend gelovigen toegevoegd aan de groep Israëlieten die zich had onderworpen. Zo werd een hele nieuwe groep binnen Israël gevormd. Er waren niet langer alleen Farizeeën, Sadduceeën, Herodianen en Essenen, maar er werd een nieuwe groep aan toegevoegd - zij die zich hadden onderworpen aan en zich hadden vereenzelvigd met de mens Jezus. Dit was het begin van wat later het Israël Gods werd genoemd (Gal. 6:16). Op deze plaats is het goed om de uitstekende woorden van Sir Robert Anderson nogmaals aan te halen:

“De Judaïstische godsdienst wees in elk onderdeel, zowel in de geest als de letter, op de komst van de beloofde Messias. Staande te houden dat iemand ophield Jood te zijn omdat hij juist die hoop koesterde en de Messias aanvaardde op het moment dat Hij kwam, is absoluut grotesk in zijn absurditeit.”

De woorden ‘tot de Gemeente’ (St.vert.) in vers 47 zijn slechts een interpolatie die absoluut door geen enkel handschrift wordt ondersteund.

Handelingen 8:12,13,16. Toen de Samaritanen, die door geboorte deel hadden aan het verbond dat God met Abraham had gesloten (zie Joh. 4:12; hun vader was Jacob) Filippus geloofden die het Koninkrijk Gods in de naam van Jezus Christus verkondigde, vereenzelvigden zij zich met Christus. Simon, een tovenaer, geloofde ook en vereenzelvigde zich met de groep van hen die zich hadden onderworpen en geloofden. Ik geloof niet dat dit tot stand kwam door enig waterritueel, uitgevoerd door Filippus. Hij was een evangelist en geen doper.

Handelingen 8:36,38. Nadat Filippus Jezus Christus verkondigd had aan de Ethiopische eunuch, kwamen ze bij een water. Dit ontlokte de eunuch de vraag: ‘zie, daar is water; wat is ertegen, dat ik gedoopt word?’ Op deze manier verlangde hij die in hart en ziel zich al met Jezus Christus had vereenzelvigd, daarvan een uiterlijke bevestiging. Als iemand die door God tot deze man was gezonden, kon hij dat doen. Het was niet noodzakelijk, maar het betekende veel voor deze proseliet uit Ethiopië. Denk er aan dat Filippus een Jood was en dat de eunuch een proseliet van het Judaïsme was en dat dit alles plaatsvond in het land Palestina.

Handelingen 9:18. Tot op dit moment had Paulus alle contact geschuwd met de waarheid dat de mens Jezus in werkelijkheid de Messias Gods was. Hij toonde volledige overgave door te zeggen: ‘Here, wat moet ik doen?’ (Hand. 22:10). Maar toen hij was vervuld met de Heilige Geest en zijn gezichtsvermogen was hersteld, kwam hij ogenblikkelijk in actie en vereenzelvigde zich met Christus. Dat gebeurde in de tegenwoordigheid van Ananias (Gods gezant) en enkele anderen die daar samen waren. Zijn vereenzelviging was echter niet iets van een moment. Hij verkondigde onmiddellijk daarna dat Jezus de Zoon van God is (Hand. 9:20).

Handelingen 10:37. De ‘doop van Johannes’ wordt hier genoemd als historisch begin van de verkondiging van een bepaalde boodschap.

Handelingen 10:47. De mensen die behoorden bij het huishouden van Cornelius, op wie de Heilige Geest viel, waren heidenen. Het was een gemeenschap van godvrezende mensen en zo werden ze ook door God geaccepteerd (10:35). Op eenvoudige maar krachtige wijze werd de

opgestane Christus gepredikt door Petrus, met de belofte dat wie in Hem gelooft vergeving van zonden zou ontvangen (10:43). Zij aanvaardden deze waarheid en als bevestiging van hun geloof begonnen ze vloeiend in de verschillende talen van de veeltalige huishouding van Cornelius te spreken. Dit bewijs bracht Petrus tot de vraag: 'zou iemand het waterritueel kunnen weren, om dezen te vereenzelvigen met ons, die evenals wij de Heilige Geest hebben ontvangen?' Daarom beval hij, die op aarde kon binden zodat het ook gebonden is in de hemel, dat ze vereenzelvigd zouden worden door middel van het waterritueel met de naam van de Heer (10:48).

Handelingen 13:24. Hier is een meer precieze vertaling op z'n plaats: 'Johannes' eerste prediking, voor zijn optreden, was een oproep aan het gehele volk Israël tot vereenzelving door overgave'.

Handelingen 16:15. De meesten zien hier een waterritueel, omdat dat de enige doop is die ze kennen. Ik zie een grote en bewonderenswaardige vrouw die zich met haar hele huishouden met de Here Jezus Christus vereenzelvigde.

Handelingen 16:33. Ook hier zie ik geen water, maar een zondaar die zichzelf met de Redder vereenzelvigt.

Handelingen 18:8. Waarom zouden we in het hier geschetste beeld het waterritueel willen zien? Crispus, de overste van de synagoge, geloofde met zijn gehele huis, net als veel Corinthiërs die het evangelie hadden gehoord en zich identificeerden. Hoe deden ze dat? Ik denk door op te staan in de synagoge en met eerbied te getuigen van hun geloof. De sfeer zal dan misschien niet vredig geweest zijn, maar hun belijdenis van Christus zal wel effect hebben gehad (Matt. 10:32).

Handelingen 19:3,4,5. Als hier sprake was van een doop in water, dan zouden deze twaalf Joden opnieuw gedoopt zijn. Was de Here Jezus twee maal in water gedoopt? Was dat met de discipelen gebeurd? Als dat niet het geval was, waarom zou dat dan wel met deze twaalf mannen hebben moeten gebeuren. Op deze plaats water te introduceren, veroorzaakt slechts verwarring.